

povědomý dualismus nazírání, kterýž zvláště vyšší instance v odůvodněních vyřízení stížností poplatkových důsledně zastávají, a zdurazňují odlišná stanoviska práva poplatkového a občanského, jejichž předpisy se v tomto směru tím různí, že poplatnost jednání vzniká již za okolností, které občanskoprávně nestáčí ještě ku platnosti a závažnosti smluv. Dlužno však uvážiti, že už povaha věci a bezpečnost právní neměly by připustiti, aby pouhé oznámení jednotlivcova, často vlastně obmyslné, učiněné namnoze toliko ústně do protokolu, všelijakým kličyhákem podepsané, zřejmě na úkor ostatních účastníků, mohlo již postačiti ku zahájení řízení vymezovacího, v němž pokračuje se potom tak bezohledně, že ve zúčastněných spatřují se pouze utajovatelé domněle zamlčené smlouvy, s nimiž pak dle toho se jedná. Bylo by proto požadavkem nejprostší spravedlnosti a také nejprimitivnější solidnosti se strany úřadů, aby přijímána byla ohlášení smluv zamýšlených nebo již uzavřených jen od osob, jejichž osobní totožnost byla by předem náležitě a věrohodně prokázána, a pouze tehdy, byla-li učiněna od obou stran smluvních, a děje-li se oznámení takové písemně, aby podání tato byla povinně opatřována ověřenými podpisy všech zúčastněných. Státní pokladna má zajisté hojně a vydatných zdrojů příjmových, pročez nemusí těžiti také z očividné neznalosti a vyložené zlovlí, neboť bylo by jí zajisté nedůstojno, kdyby z ohledů fiskálních nebylo lze učiniti přítrž svévoli jednotlivců.

Oslavu 79. narozenin presidenta republiky, T. G. Masaryka,

provází stav notářský projevem hluboké úcty a oddanosti. Byť by byly rozpory v nazírání na veřejné projevy presidentovy, v jednom zůstává — a jsem přesvědčen, že mluvím ze srdce — celého stavu — jednotný, že do vlnku naší mladé samostatnosti vytyčil se vysoko státnický zjev, který v rozhárané době sociálních zápasů dovedl vněti klid a směr do vrstev neklidných a přenesl mladý stát přes hladinu ožehavých tužeb, národ, starých revolučních tradic jak sociálních tak náboženských, do bezpečného přístavu státní samobytnosti, kde jsme účtíváni jako ostrov pořádku, rozumu a vnitřní konsolidace.

Stav notářský dal výraz u příležitosti 75. narozenin presidentových svým pocitem vřelosti vůči zakladateli státu — stav notářský stále chová živě a vroucí pocity oddanosti pro hlavu státu a prosí Prozřetelnost, aby pozhlednutí jemných, laskavých a subtilních rukou presidentových se nadále rozlévalo po všech vrstvách národa.

Dr. R. K.

O pensijním pojištění.

Zákon ze dne 21. února 1929 číslo 26 Sb. z. a nař., který jedná o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, řeší až dosud spornou otázku o tom, zda-li notářští koncipienti podléhají pensijnímu pojištění či nikoliv.

V § 1 ad. 1. se praví, že pojištěním povinni jsou úředníci (konceptní), jejichž činnost jest průpravou k tomuto povolání. Podle dřívější praxe nepodléhali notářští koncipienti pensijnímu pojištění, ježto právě byli v průpravné praxi, která byla ukončena jejich jmenováním a pensijní pojištění pro ně přestalo mít významu.

Ostatní kancelářští zaměstnanci podle téhož § ad. 2 vyjímají osoby zaměstnané čištěním, úklidem, hlášením, štěpovými posilkami, rozmnožováním písemností pouze cestou chemickou nebo mechanickou neb podobnými pracemi, byť i vedle této hlavní činnosti konali také práce druhu jiného, podléhají pojistné povinnosti tak jako dříve. Výslovně jsou zde jmenováni všichni zaměstnanci advokátů, notářů a patentních zástupců.

Předpisem o pojistné povinnosti kandidátů notářských budou ovšem značně zatíženy jak notářské kanceláře, tak kandidáti sami. Toto nepřijemné řešení zákonné jest vyváženo alespoň poněkud § 58, téhož zákona, podle něhož nároky z pojištění získané aspoň 60ti příspěvkovými měsíci, z nichž alespoň 30 bylo získáno na základě pojistné povinnosti, mohou být přes lhůtu 30 měsíců stanovenou v § 57, po případě 12měsíční

lhůtu stanovenou v § 60 zachovány bez jakéhokoliv omezení ve výši, ve které byly při zániku pojištění, placením uznávacího poplatku 25 Kč ročně předem.

Tímto předpisem zachováti lze veškeré důchody zákonem výše citovaným upravené tedy důchod invalidní a starobní důchod vdovský, důchod vdovecký, důchody sirotčí, důchody rodičů a pohřebné.

Podmínkou ovšem je, aby pojištěnec řádně uznávací poplatek platil a to předem, jinak zaniká právo na zachování nároku.

Tímto způsobem může notář, který podléhal jako kandidát pojistné povinnosti a splnil alespoň podmínky § 58 pokud se týče § 57 a 60, pro případ svého předčasného úmrtí zachováti vdově a dítkám alespoň nejmenší důchod invalidní, který podle § 21 obnáší základní částku 3600 Kč, kterýžto důchod zvyšuje se pak o částky uvedené v tomto § za každý příspěvkový měsíc.

Ustanovení tohoto zákona jsou pro příslušníky obmyšlených stavů velmi důležitá a doufáme, že zahájená diskuse o předpisech tohoto zákona objasní některé body, které v praxi budou různým způsobem jistě vykládány.

Zádáme kolegy, aby ze své praxe případy tohoto různého výkladu zákona nám laskavě ihned sdělovali. Dr. V. S.

Z E D N E

Pan I. prezident nejvyššího soudu Dr. Popelka zaslal výkonnému výboru našeho spolku tyto dny děkovný příspěvek za učiněný projev, uveřejněný v únorovém čísle našeho listu.

Přípis ten, v němž pan první prezident projevuje radost, že tím uzavřen byl kruh shrnující v sobě všechny československý svět právníký (soudcovstvo, advokacii a notářství), bude uložen v archivu našeho spolku jakožto vzácný dokument, jak daleko odvížila se troufalost německá vůči národnímu rázu našeho československého státu.

Osobní. President republiky vyslovil rozhodnutím ze dne 15. února 1929 notář. úředníku v Uh. Ostrohu, nyní žijícímu na odpočinku ve Starém Městě u Uh. Hradiště, panu Inocenci Spatziererovi uznání za věrnou a svědomitou službu, kterou konal více než 50 let v notářské kanceláři v Uh. Ostrohu.

Fond Dra Karla Bařka. Spolek československých kandidátů notářství usnesl se ve své výborové schůzi ze dne 16. března 1929, aby k uctění památky zesnulého notáře pana Vladimíra Skrovného v Humpolci, vzácného stavovského pracovníka, milého přítele a víceletého starosty Spolku kandidátů, jehož předčasná smrti vzpomněl Spolek vřelou posmrtnou vzpomínkou, věnována byla částka 100 Kč Bařkovu fondu.

Zesnulému bude zachována pro vždy čestná památka.

JUDr. Florian Drápal: Glosy k civilnímu procesu. Nakladatelství Humana, Letovice 1926. — Týž: Ze sporného a nesporného řízení. Nakladatelství Anima, Brno, 1927. Cena 26 Kč. — Autor není nováčkem na poli procesní literatury. Vydal již několik spisů velmi pozoruhodných na př. »Kompetence civilních soudů de lege ferenda«. Také v přítomných spisech pojednává zajímavým způsobem o celé řadě otázek z civilního sporného i nesporného řízení, na které sebevědomě odpovídá. Většinou zabývá se praktickými případy, které rozebírá, cituje při tom bohatou literaturu i judikaturu, což budí respekt a uznání. Na př. v jediném jen pojednání »Jak uplatníme materiální kompensaci podle formálního práva« cituje více než dvacetpět rozhodnutí. Lze tedy obě knihy právníkům theoretikům i praktikům vřele doporučiti. Já bych spíše autora než veřejnost na něco upozornil. Je dobře totiž, máme-li sebevědomí, vždyť to sjednává duševní klid a budí důvěru v úspěch, ale současně je radno šetřiti citů soupeřových (viz str. 65, 71 a i.). A vytyká-li již autor v samostatné stati nejvyššímu soudu jeho styl (str. 181), nečiní právě ideální dojem, čteme-li v jeho knize takové perly »jako rozhodování o žalobcově návrze (!)« a i. toho druhu. Ostatně lze doufat, že autor se napraví, dozrává-li sám, že podlehl sugestivnímu vlivu zbyrokratického prý slohu nejvyššího soudu. F. v. p.

K boji o uzákonění nového notářského řádu. »Notariats-Zeitung« Spolku německých notářů přináší v lednovém čísle zmínku o tom, že prý komory brněnská, olomoucká a opavská učinily jednomyslně usnesení ve smyslu náhledu, obsaženého v úvodním článku tohoto čísla pod záhlavím »Zum Neujahr!«.